

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 40**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste,

Kärlig och skön välsignelse en sådan från K. d. d. d.

hänom som mycket med en enda ord.

Jag har en stark Ränsla af att hon Ränner sig rikligt försummad och öfvergifven då jag ej skrifver med blyerts och på stora papper, det är eljest inte parligt, jag tänker ofta på dig och har en stark förminnelse af värket. Om jag både kunde vackert Renske hon Ränner hit på ett par dagar, ^{tänker jag} men så Ränner jag i hög allt som står stängande i vägen. Min brödska och så många, som ej till något främmande. Glor blir för resten bättre för hvar dag. Vore det möjligt att få henne att resa till Helsing skulle jag nog få dig hit på hvar annan, men hon vill ej fara. Stå på ni väntas den förtunda.

Du skall inte vara rädd, du skall få Runga med denna bok som med de andra. Min mening är nu och den är förhållande förfärligt angivniak, men det Ränns ändå som det skulle lyckas, ja min mening är att få Bladden helt förelig här så att jag ej behöfve tänka ut något, då jag är med dig. De första Kapitlet ville jag ha närapå klara så att de kunde sändas till tryckning den 20 Junii ungefär. Och sedan kunde vi trycka sakta allt som Kapitlet blefva hyfsade och fina. Denna tryckning är naturligtvis för att på Korrekturen till öfversättare, eljest vore därmed ingen brådskas. Jag skref till Ranner i mitten af Junii, ej i början. Jag har ingen tanke på att skicka från dig. Jag är inte där. Ingen Eller Jag. Jag vet hvad detta gäller.

Jag inser inte hvarför du vill ha mig med till Erikaberg. Värna, söta barn, då du har Rönt dig blyg där i hem minuter, så är du sedan öfvertycklig, det är men alltid med förnämmt folk. Men det får jag säga att då jag skall vara med den så vill jag helst vara ensam utan en annan att skräpa hjälpa till rätta och undra på om hon skall bära sig rätt ut. Jag tycker du borde fara dit om ej nu så till hösten, och då kan jag ju följa med om du

för att förstå att jag kommer mig alldeles
jag skall det afrikanska ordet för "Böjan" är
nill. Men mitt bestämda råd är att fara ena. Du
får mig hålla på att tala i tre timmar och mer om du
bara kommer dit, att jag nu inte kan göra något dylikt
det vet du precis lika bra som jag, och du vet också att
jag aldrig kommer skriva en rad i Marstrand. Så mina
planer i hop så på vi en lugn sommar och då tycker jag
inte att det är skäl att ändra.

Det var skönt med de förtusnen och skönt med att alla män
niskor är nämliga. Det tror jag verkligen att du behöfver se
och känna. Och Svilsky är verkligen förtjusande. Jag ty-
cker att du har det utmärkt, mycket arbete får du på din bok
men det gör dig godt. Det är så härligt att läsa att du ej prä-
gar efter kritik nu mer och gör skott förbi Oscar. Jag är
du ett bevis för en psykolog. Vi äro båda stora oavgjini-
ker denna tiden.

Om skall jag tala om för dig att jag fått fint i mitt arbeta-
rum. Gyllorna stå nu pärliga och stänga af väggen, det är
en gudavilja i sig. Det gör så godt i ägonen med en mörk vägg
och det verkar så förtjusande fint och hemtrefligt. Ett stort
härligt biblioteksbord har jag och fått mig. Lika stort som
matbordet med utmärkt vacker gavel, det skall stå mitt
på golvet med lästolar omkring, men stolarna fattas mig än
men jag har ett par på förslag. Gyllorna äro mycket tref-
ligt arbetade. Jag jag får väl fotografera, men nu är detta verk-
ligen ett rum, som man kan leva i.

Pådet är skönt, så förfärligt kallt. Jag längtar efter att
kunna sitta och skriva för äppel fönter, men omöjligt.
Det är godt, då vi ej behöfva dela.

Det kan nog vara ganska möjligt, att ej Björnsen läst boken
Hanskerf vara, att han tyckte att jag skulle ha etabel priset. Det
tycker alla och jag tror att jag får det sedan jag slipat mitt
på mitt egna arbete. Här har jag träffat öfverenskomna
med Ameriska, jag menar nu vägen att de skola leva
på 100 kr i månaden. De säga att de med detta kunna sig
trygga och kunna leva utan ängslan i ett slags velvare. oh!